NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lieta Nr. 142267212
Nr.1-2672-12/41

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2012.gada 29.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis P.Novičenoks

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta sakarā ar *A.R.,* personas kods */personas kods/,* iesniegto sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 16.marta lēmuma Nr.22.5/22859 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 5.decembrī plkst.10.10 *A.R.* sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA811239 (lietas lapa 30) par to, ka veicot pārbaudi SIA *„/Nosaukums/”*, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* struktūrvienībā „Noliktava 2”, */adrese/,* konstatēts, ka melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkšanas un uzglabāšanas vietā neatrodas „No juridiskām (fiziskām) personām iepirkto melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu uzskaites žurnāls”, no fiziskajām personām iepirkto saimnieciskajā darbībā Radušos melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkuma un izcelsmes akti, kā arī no fiziskajām personām iepirkto sadzīves izcelsmes melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkuma un izcelsmes uzskaites akti. Ar šādām darbībām ir pārkāptas Ministru kabineta 2005.gada 22.novembra noteikumu Nr.874 „Kārtība, kādā iepērkami un realizējami melno un krāsaino metālu atgriezumi un lūžņi” 37.punkta un likuma „Par grāmatvedību” 2.panta prasības. Tādējādi nav ievērota preču (pakalpojumu) uzskaites kārtība uzglabāšanas vai pakalpojuma sniegšanas vietā, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmajā daļā.

[2] Izskatot administratīvā pārkāpuma protokolu un lietas materiālus, Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas vadītāja vietniece 2012.gada 4.janvārī pieņēma lēmumu Nr.F04/PA811239/3p (lietas lapa 24-25), ar kuru *A.R.* atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

[3] Izskatot *A.R.* apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore 2012.gada 16.martā pieņēma lēmumu Nr.22859 (turpmāk - Lēmums), ar kuru *A.R.* iesnigtā sūdzība noraidīta, bet sākotnējais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā atstāts negrozīts (lietas lapa 17-19). Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Lietā faktiski nepastāv strīds par to, ka preču uzskaites dokumenti nav atradušies metāllūžņu uzglabāšanās vietā. *A.R.* un SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienības „Noliktava 2" vadītājs *J.N.* paskaidrojuši, ka struktūrvienībā nav vietas dokumentu uzglabāšanai, tāpēc *J.N.* dokumentus ved uz mājām katru dienu, bet pārkāpuma izdarīšanas dienā tos bija aizmirsis mājās.

[3.2] Lēmumā, izvērtējot iesniegtajā sūdzībā norādītos argumentus, ka administratīvais protokols sastādīts nepamatoti un sods piemērots nepareizi, konstatēts, ka Noteikumu Nr.874 37.punkts noteic komersantam pienākumu melo un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkšanas vietā glabāt melo un krāsainu metālu atgriezumu un lūžņu uzskaites žurnālu, kurā ir fiksējamas ziņas par iepirkto metālu. Šo noteikumu 38. un 39.punkts noteic, ka no fiziskām personām, kas nav komersanti, iepirktos saimnieciskās darbības rezultātā radušos un sadzīves izcelsmes melnos un krāsainos metālus iepērk, ja pārdevējs uzrāda pasi. Par šādu iepirkumu komersants sastāda metāla iepirkuma aktu. No minēto noteikumu 37.punkta izriet, ka komersantam ir pienākums glabāt žurnālu.

[3.3] Pārbaudes laikā SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienībā nav atradušies nekādi dokumenti (ne žurnāls, ne iepirkuma akti, ne arī citi dokumenti). Struktūrvienības darbinieks (vadītājs) *J.N.* žurnāla kopijas iesniedza 2011.gada 16.novembrī, bet iepirkuma akti par metāllūžņu pieņemšanu no fiziskām personām netika uzrādīti ne 2011.gada 15.novembrī, ne 2011.gada 16.novembrī.

[3.4] Lēmumā secināts, ka SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienībā „Noliktava 2"nav atradušies protokolā norādītie dokumenti, tādējādi nav ievērotas Noteikumu Nr.874 prasības, kas veido Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmajā daļā paredzēto objektīvo pusi, jo uzņēmums nav ievērojis preču saņemšanas (iepirkšanas) dokumentu noformēšanas un preču (pakalpojumu) uzskaites kārtību.

[3.5] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 14.[1]pants noteic, ka juridiskas personas ir saucamas pie administratīvās atbildības tikai tādā gadījumā, ja tas ir paredzēts kodeksa normās, kas paredz atbildību par pārkāpumu. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmā daļa neparedz soda noteikšanu juridiskai personai, tāpēc *A.R.* ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[3.6] Iestāde Lēmumā ir ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un ir ņēmusi vērā, ka kaitīgās sekas pēc pārkāpuma konstatēšanas ir novērstas, kas atzīts par atbildību mīkstinošu apstākli. Tāpat konstatēts, ka pie atbildības sauktā persona gada laikā nav sodīta par līdzīgu pārkāpumu. Iestāde atzinusi, ka izdarīto pārkāpumu nav iespējams atzīt par maznozīmīgu, jo dokumentu nepieejamība metāllūžņu iepirkšanas un uzglabāšanas vietā neļauj veikt metāllūžņu izcelsmes pārbaudi, tādējādi tiek aizskartas sabiedrības intereses nepieļaut nezināmas izcelsmes metāllūžņu nonākšanu apritē un nepieļaut nelegālu darbību.

[4] Par šādu Lēmumu sūdzību iesniedza *A.R.* Sūdzībā norādīts, ka viņš pie administratīvās atbildības saukts nepamatoti, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss 155.[1]panta pirmā daļa paredz atbildību par dokumentu noformēšanas kārtības neievērošanu, bet neparedz atbildību par to, ka dokumenti netiek glabāti metāllūžņu iepirkšanas vietā. Noteikumi Nr.874 paredz prasību reģistrēt metāllūžņu iepirkumu žurnālā un sastādīt aktu par iepirkumu, turklāt noteikumos noteikts, ka reģistrācija jāveic nevis uzreiz pie metāllūžņu pieņemšanas, bet iepirkšanas dienā. Valsts policijai 2011.gada 16.novembrī tika iesniegtas metāllūžņu iepirkšanas reģistrācijas žurnāla kopijas, no kurām redzams, ka metāllūžņu pieņemšana 2011.gada 15.novembrī tikusi reģistrēta. Šādos apstākļos sūdzības iesniedzēja ieskatā nav konstatējams pārkāpums, tāpēc Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, jo nav bijis pārkāpuma.

[5] Rakstveida paskaidrojumos tiesai Valsts ieņēmumu dienests norāda, ka iesniegto sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu (lietas lapa 15-16). Valsts ieņēmumu dienests savu viedokli uztur uz tādiem pašiem apstākļiem un argumentiem, kas norādīti pārsūdzētajā Lēmumā.

[6] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]pantu pēc tās personas lūguma, kura saukta pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu var izskatīt rakstveida procesā. *A.R.* tiesai iesniegtajā sūdzībā ir izteicis piekrišanu lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas lapa 5).

Motīvu daļa

[7] Pārbaudot sūdzībā norādītos argumentus un lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi Lēmuma likumību un pamatotību, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet Lēmums ir atstājams negrozīts.

[8] No sūdzības satura tiesa secina, ka lietā pastāv strīds par to, vai iestāde ir pareizi piemērojusi materiālas tiesību normas, bet par lietas faktiskajiem apstākļiem lietā strīda nav.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka

pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[9] Tiesa, pārbaudot Lēmumā norādīto pamatojumu *A.R.* saukšanai pie administratīvās atbildības, atzīst, ka tas ir pareizs un pilnībā pietiekams sūdzības iesniedzēja vainīguma konstatēšanai. Iestāde ir izvērtējusi visus lietā savāktos pierādījumus un nonākusi pie pamatota secinājuma, ka sūdzības iesniedzējs ir pieļāvis Noteikumu Nr.874 prasību pārkāpumu, kuros noteiktas prasības melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkšanas un glabāšanas vietā glabāt dokumentus, kas uzskaitīti šo noteikumu 37., 38. un 39.punktā. Tiesa, pārbaudot lietā savāktos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokols (lietas lapa 30), SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienības vadītāja *J.N.* 2011.gada 15. un 16.novembra paskaidrojumi (lietas lapa 31; 33), *A.R.* paskaidrojumi (lietas lapa 34-35), SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienības pārbaudes akts, fototabula (lietas lapa 36-43), nonāk pie secinājuma, ka Valsts ieņēmumu dienests Lēmumā tos ir pareizi novērtējis un citādam to novērtējumam nav pamata. Lēmumā norādītais pārkāpuma sastāvs atbilst Administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētajiem pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem.

[10] Papildus izvērtējot sūdzībā norādīto argumentu, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmās daļas dispozīcija nesatur atbildības pamatu par dokumentu neatrašanos objektā, bet noteic tikai atbildību par preču saņemšanas dokumentu noformēšanas vai preču uzskaites kārtības neievērošanu, tiesa nonāk pie secinājuma, ka tas nav pamatots un noraidāms. Noteikumi Nr.874 saskaņā ar šo noteikumu 1.punktu noteic kārtību, kādā iepērkami un realizējami melno un krāsaino metālu atgriezumi un lūžņi, kā arī izsniedzamas licences metālu atgriezumu un lūžņu iepirkšanai Latvijas Republikā. Likuma „Par grāmatvedību 6.panta pirmā daļa noteic, grāmatvedības reģistri kopā ar attaisnojuma dokumentiem jāglabā Latvijas teritorijā, savukārt Noteikumu Nr.874 37.punkts paredz speciālus noteikumus par melno un krāsaino metālu atgriezumu iepirkšanas un uzskaites kārtību, paredzot prasību, ka preču uzskaites žurnālam jāglabājas melno un krāsaino metālu atgriezumu un lūžņu iepirkšanas un uzglabāšanas vietā. Sistēmiski analizējot likuma „Par grāmatvedību" 6.panta pirmās daļas noteikumus par grāmatvedības reģistra glabāšanu kopā ar attaisnojuma dokumentiem un Noteikumu Nr.874 37., 38. un 39.punktu prasības, tiesa nonāk pie slēdziena, ka no minētām tiesību normām izriet komersanta pienākums nodrošināt metāllūžņu uzskaites žurnāla atrašanos objektā kopā ar iepirkšanas aktiem no juridiskas (fiziskas) personas kā attaisnojošiem dokumentiem. Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējs nepamatoti sašaurināti gramatiski tulko Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmās daļas dispozīcijas saturu, jo no panta satura redzams, ka tas satur blanketu dispozīciju, t.i. materiālā tiesību norma, uz kuras pamata persona ir saucama par šo administratīvo pārkāpumu ir paredzēta nevis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 155.[1]panta pirmās daļas dispozīcijā paredzētājās objektīvas puses pazīmēs, bet citā ārējā normatīvajā aktā, kas konkrētajā gadījumā ir Noteikumi Nr.874.

[11] Pārbaudot Lēmumu daļā par sūdzības iesniedzējam noteikto sodu, tiesa atzīst, ka nav pamata to atzīt par pārāk bargu vai nesamērīgu. Lēmumā ir izvērtēti Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktie administratīvā soda noteikšanas vispārīgie principi, ņemts vērā soda samērīgums un pārkāpēja personība, atbildību ietekmējošie apstākļi,

kā arī izvērtēta soda piemērošanas nepieciešamība un lietderīgums, tāpēc arī sājā daļā tiesa atzīt Lēmumu par tiesisku un pamatotu.

Ņemot vērā iepriekš norādītos secinājumus tiesa nonāk pie slēdziena, ka iesniegtā sūdzība ir noraidāma kā nepamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta trešo, piekto un sesto daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2012.gada 16.marta lēmumu Nr.22.5/22859 atstāt negrozītu, bet *A.R.* iesniegto sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā. Apelācijas sūdzība par tiesas spriedumu iesniedzama atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1]panta, 289.[17]panta un 289.[18]panta noteikumiem.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks

Rēzeknē 2012.gada 29.novembrī